

	celnych, na obszarze b. zaboru rosyjskiego, dokonywane poza obrębem placu urzędowego lub w czasie pozaurzędowym	882
312.	Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 6 czerwca 1921 r. o zmianie rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 1 lipca 1920 r. w przedmiocie urzędowych świadectw zdrowia	882
313.	Obwieszczenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 10 czerwca 1921 r. w sprawie sprostowania omyłek w treści rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 18 stycznia 1921 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz z Ministrem Spraw Wojskowych w przedmiocie prowadzenia rejestru statków handlowych morskich.	883

302.

U s t a w a

z dnia 31 maja 1921 roku

o ulgach co do kwalifikacji na urząd sędziowski i prokuratorski.

Art. 1. Minister Sprawiedliwości może rozporządzeniem skrócić przejściowo czas trwania sędziowskiej służby przygotowawczej w okręgach sądów apelacyjnych we Lwowie i Krakowie z trzech lat do półtora roku, o ile to jest niezbędne do pozyskania potrzebnej liczby sędziów i prokuratorów. Upoważnienie to rozciąga się na pięć lat, licząc od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy.

Aplikanci, dopuszczeni do egzaminu sędziowskiego na zasadzie skróconej służby przygotowawczej, są zwolnieni od dostarczenia pracy domowej z zakresu umiejętności prawa.

Art. 2. Egzamin adwokacki lub notarialny, złożony w b. zaborze austriackim, egzamin sędziowski, adwokacki lub notarialny, złożony przed 1 listopada 1918 r. w innych częściach b. Austrii lub w Bośni i Hercegowinie, jak również egzamin na starszego kandydata do posad sądowych, złożony przed 1 kwietnia 1917 r. w b. cesarstwie rosyjskim, zastępuje aplikację sądową i egzamin sędziowski.

W ciągu lat trzech po ogłoszeniu niniejszej ustawy mogą osoby, które złożyły z dobrym wynikiem egzamin, przepisany dla służby wojskowo-sędziowskiej, osiągnąć urząd sędziowski lub prokuratorski, jeżeli złożą z pomyślnym wynikiem egzamin uzupełniający z przedmiotów prawa i procesu cywilnego. Egzamin należy złożyć ustnie i pisemnie według przepisów, obowiązujących dla egzaminów sędziowskich. Minister Sprawiedliwości oznaczy rozporządzeniem dalsze warunki dopuszczenia do tego egzaminu.

Art. 3. Kandydatom adwokackim, którzy w ciągu roku po wejściu w życie niniejszej ustawy, przejdą do służby sędziowskiej lub prokuratorskiej, będzie w razie wystąpienia z niej, czas, tam spędzony, wliczony do

trzechlecia, które kandydat spędzić ma w myśl § 26 austr. ordynacji adwokackiej z 6 lipca 1868 r. (Dz. Pr. № 95) po złożeniu doktoratu u adwokata, jak również do terminu dwuletniego, przepisanego w ust. 2 art. 14 dekretu w przedmiocie statutu tymczasowego Palestry Państwa Polskiego z dnia 24 grudnia 1918 r. (Dz. Pr. № 22 poz. 75), bez względu na to, w której dzielnicy pełnili służbę sądową.

Termin jednoroczny, w ustępie pierwszym oznaczony, może być rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości przedłużony do lat pięciu.

Art. 4. Ukończenie wydziału ekonomicznego politechniki petersburskiej, za złożeniem przepisanych tam egzaminów, uprawnia do aplikacji, o ile kandydat zgłosi się do niej w przeciągu lat trzech od wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 5. Kto złożył egzamin sędziowski w którejkolwiek dzielnicy, lub posiada egzamin zastępczy (art. 2), może być mianowany na urząd sędziowski lub prokuratorski w każdej dzielnicy.

Aplikacja sądowa, potrzebna do dopuszczenia do egzaminu sędziowskiego, może być odbywana w różnych dzielnicach.

Art. 6. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Wykonanie jej poleca się Ministrowi Sprawiedliwości, a w b. dzielnicy pruskiej Ministrowi b. Dzielnicy Pruskiej.

Marszałek:

Trąpczyński

Prezydent Ministrów:

Witos

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Dr. J. Morawski*

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

W. Kucharski

303.

U s t a w a

z dnia 31 maja 1921 r.

o nadzorze nad kotłami parowymi.

Art. 1. Wszystkie kotły parowe podlegają nadzorowi władz rządowych

Art. 2. Przepisy o budowie i ustawianiu kotłów parowych, jako też o nadzorze nad nimi, wydaje Minister Przemysłu i Handlu, z wyjątkiem przepisów o kotłach parowozowych i parostatkowych oraz kotłach, ustawianych w wagonach kolejowych i na statkach. Te ostatnie przepisy ustanawiają: Minister Kolei Żelaznych—przepisy o kotłach parowozowych i wagonowych, Minister Spraw Wojskowych—przepisy o kotłach na statkach wojennych morskich i śródziemnych, Minister Przemysłu i Handlu zaś—przepisy o kotłach na statkach żeglugi śródziemnej zarówno rządowych, jak handlowych oraz na statkach handlowych morskich